

เที่ยวปารีส : สู่ลูเซินและเอเธนส์

นำเรื่อง

ระหว่างวันที่ 22-29 พฤษภาคม 2537 ผู้เขียนได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาเมืองลูเซิน ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ แล้วต่อไปยังกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เที่ยวกลับแวะกรุงเอเธนส์ ชมวิหารพาร์เธนอน ประเทศกรีซ รวม 8 วัน 7 คืนด้วยกัน การไปทัศนศึกษาครั้งนี้ บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับบริษัทมาร์คทัวร์ แอนแทรเวล จำกัด เป็นผู้จัด โดยเริ่มออกเดินทางจากสนามบินดอนเมือง ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2537 โดยสายการบิน OLYMPIC AIRWAYS (OA) แวะเปลี่ยนเครื่องบินที่สนามบินเอเธนส์ ประเทศกรีซ แล้วไปลงที่สนามบินซูริค ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จากนั้นไปชมทะเลสาบลูเซิน เมืองลูเซิน พักที่เมืองลูเซิน 1 คืน รุ่งขึ้นไปเที่ยวชมหิมะบนยอดเขาทีดลิส เมืองแอนเจิลเบิร์ก จากนั้นเดินทางผ่านเมืองบาเซล เมืองชายแดนของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เข้าสู่เมืองดิจอง ประเทศฝรั่งเศส พักที่เมืองดิจอง 1 คืน แล้วเดินทางเข้ากรุงปารีส ทัศนศึกษากรุงปารีสหลายแห่ง และพักที่กรุงปารีส 2 คืน รุ่งขึ้นเดินทางไปยังกรุงเอเธนส์ พักกรุงเอเธนส์

1 คืน วันต่อมาไปทัศนศึกษาวิหารพาร์เธนอน และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แล้วเดินทางกลับกรุงเทพมหานคร

ผู้ที่เดินทางไปทัศนศึกษาครั้งนี้ มีทั้งอาจารย์-นิสิต และญาติมิตร ของอาจารย์-นิสิต โดยมีมัคคุเทศก์ของบริษัททัวร์ 2 คน เป็นผู้อำนวยความสะดวก และนำทัศนศึกษาสถานที่ที่น่าสนใจต่างๆ หลายแห่ง ซึ่งผู้เขียนได้ศึกษาได้เรียนรู้ และได้อ่านจากหนังสือวารสารต่างๆ มานานแล้ว และได้เห็นของจริงครั้งนี้เอง เช่น พระราชวังแวร์ซายส์ พระราชวังลูฟว์ โบราณสถานริมแม่น้ำแซนส์ กรุงปารีส และวิหารพาร์เธนอน กรุงเอเธนส์ เป็นต้น ผู้เขียนจะได้เขียนเล่าตามลำดับไป

เริ่มเดินทางจากกรุงเทพมหานคร

ผู้เขียนและคณะไปพร้อมกันที่สนามบินดอนเมือง ที่เคาน์เตอร์สายการบิน OLYMPIC AIRWAYS (OA) ซึ่งเป็นสายการบินของประเทศกรีซ มีเจ้าหน้าที่ของบริษัททัวร์อำนวยความสะดวกในการเช็คอินและแจกพาสปอร์ตที่เขานำไปทำวีซ่าให้ กว่าจะเรียบร้อยก็เกือบเที่ยงคืน รถที่สนามบินจนกระทั่งเวลา 1.30 น. ของวันใหม่ จึงเริ่มตรวจหนังสือเดินทางแล้วเข้าไปรอตรวจตัวเครื่องบิน เมื่อผ่านการตรวจตัวเครื่องบินแล้ว ก็เข้าไปนั่งรอขึ้นเครื่องบินพร้อมกับชาวญี่ปุ่นอีกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเครื่องบินเที่ยวบินมาจากญี่ปุ่น จนกระทั่งเวลา 2.00 น. จึงได้ขึ้นเครื่องบิน เครื่องบินเริ่มบินเมื่อเวลา 2.50 น. มองเห็นกรุงเทพมหานครสว่างไสวสวยงามมาก สักครู่เดียวก็มองไม่เห็นอะไรเลย แอร์โฮสเตรสซึ่งเป็นชาวกรีกและชาวญี่ปุ่น นำอาหารมาเสิร์ฟเมื่อเวลา 3.30 น. ไม่คิดว่าจะมีอาหารเสิร์ฟยามดึกอย่างนี้ทานอาหารเสร็จราว 4.00 น. ก็พักผ่อนและหลับสบายพอสมควร ตื่นขึ้นมาราว 8.00 น. (ดูเวลาของเมืองไทย) ลองเปิดหน้าต่างดูจึงพบว่าสว่างแล้วมองเห็นทะเลทรายคงจะเป็นประเทศอิหร่าน หรืออิรัก หรือซาอุดีอาระเบียก็ได้ เห็นแต่ความแห้งแล้ง ไม่มีต้นไม้เขียวๆ เลย แม้กระทั่งภูเขาก็ก็นี่ต้นไม้เขียวๆ

เช่นกัน ไม่มีบ้านเรือนจนกระทั่งเวลา 11.10 น. จึงเริ่มเห็นพื้นที่สีเขียวและบ้านเรือนคงจะเข้าเขตยุโรปแล้ว

แวะสนามบินเอเธนส์

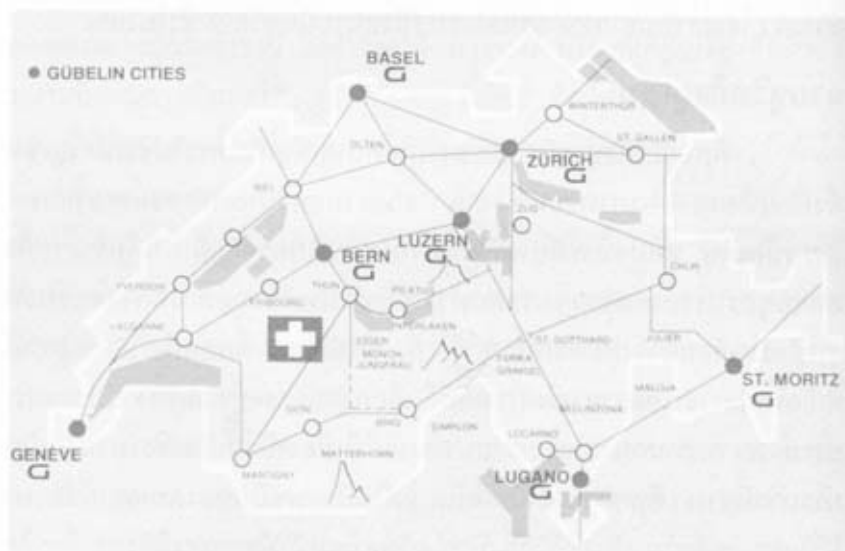
เครื่องบินถึงสนามบินเอเธนส์ ประเทศกรีซ เมื่อเวลา 8.50 น. (เวลาของประเทศกรีซเมืองไทยเวลา 12.50 น. เวลาของกรีซช้ากว่าไทย 4 ชั่วโมง) ตามกำหนดการของบริษัททัวร์จะให้พวกเราชมกรุงเอเธนส์เที่ยวกลับคือ หลังจากกลับจากปารีสแล้ว ที่ต้องลงสนามบินเอเธนส์ก็เพื่อเปลี่ยนเครื่องบินขนาดเล็กของ OA ไปเมืองซุริก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พวกเราต้องรอที่สนามบินเอเธนส์นานพอสมควร จะออกไปไหนก็ไม่ได้ จนกระทั่งเวลา 11.08 น. จึงได้ขึ้นเครื่องบินซึ่งนั่งได้เพียง 102 คน เวลาบินตกหลุมอากาศบ่อยๆ ทำให้ใจหายและหวาดเสียว รวมทั้งเวลาร่อนลงสนามบินซุริกก็บินวนอยู่หลายเที่ยว แต่ก็ถึงสนามบินซุริก ประเทศสวิตเซอร์แลนด์โดยสวัสดิภาพเมื่อเวลา 12.40 น. (เวลาของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ช้ากว่าเมืองไทย 5 ชั่วโมง) ใช้เวลาบินจากสนามบินเอเธนส์ถึงสนามบินซุริก 2 ชั่วโมงเศษ

จากซุริกถึงลูเซิน

ที่สนามบินซุริกมีรถบัสมารับพวกเราเพื่อเดินทางไปยังเมืองลูเซิน ซึ่งเป็นเมืองตากอากาศริมทะเลสาบที่สวยงามของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในรถบัสมีคู่มือของบริษัทัวร์ที่พาไปทัศนศึกษาครั้งนี้ ได้บรรยายถึงสภาพของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ว่าเป็นประเทศซึ่งอยู่ตรงกลางของทวีปยุโรป แวดล้อมด้วยประเทศต่างๆ คือ อิตาลี ฝรั่งเศส ออสเตรีย และเยอรมนี มีเนื้อที่เพียง 41,293 ตารางกิโลเมตร (เล็กกว่าประเทศไทยมาก) มีประชากรประมาณ 7 ล้านคน มีทะเลสาบมากมาย มีเมืองเบิร์นเป็นเมืองหลวง เป็นประเทศที่สงบ ประชาชนสามัคคีกัน แต่ไม่มีภาษาเป็นของตนเอง ใช้ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน และอิตาลี เป็นประเทศที่อนุรักษ์ธรรมชาติดีมาก คนไม่ทิ้งขยะ ธารน้ำก็สะอาด เพราะรัฐบาลปลูกฝังพลเมืองมาตั้งแต่เด็ก สินค้าที่มี

ชื่อเสียง คือ นาฬิกา และช็อกโกแลต เป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมา
 เกี่ยวกันมาก ปีละประมาณ 7 ล้านคน

เมืองที่สำคัญของสวิตเซอร์แลนด์ นอกจากเบิร์นซึ่งเป็นเมืองหลวง
 แล้ว ยังมีเมืองซูริก เจนีวา บาเซิล โลซาน และลูเซิน สำหรับเมืองซูริกที่พวก
 เราแวะลงที่สนามบิน นับว่าเป็นเมืองใหญ่และมีประชากรมากที่สุด ตั้งอยู่ทาง
 ตอนเหนือของประเทศ เป็นเมืองศูนย์กลางการเงินของโลก เป็นเมืองสงบ
 มีเศรษฐกิจมั่นคง ประชาชนอยู่ดีกินดี คนขามเผ่าธนาคารไม่ต้องพกปืน
 การเบิกเงินจำนวนมากๆ ไม่ต้องใช้รูดคัมกัน ประชาชนปลอดภัยมาก เสียดย
 ที่มีคฤเทศก์ ไม่ได้พาชมเมืองซูริก เพราะจุดหมายปลายทางในวันนี้ คือ เมือง
 ลูเซิน ประกอบกับวันที่พวกเราเดินทางไปถึงเป็นวันที่ 23 พฤษภาคม ซึ่งเป็น
 วันชาติของสวิตเซอร์แลนด์ ร้านค้าจึงปิดกันหมด สองข้างถนนมีต้นไม้ร่มรื่น
 ดีมาก สะอาดปราศจากกองขยะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ บ้านเรือนริมถนนมี
 หน้าต่างเล็ก ๆ ตกแต่งริมหน้าต่างด้วยดอกไม้สวยงามและมีม่านด้วย

แผนที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

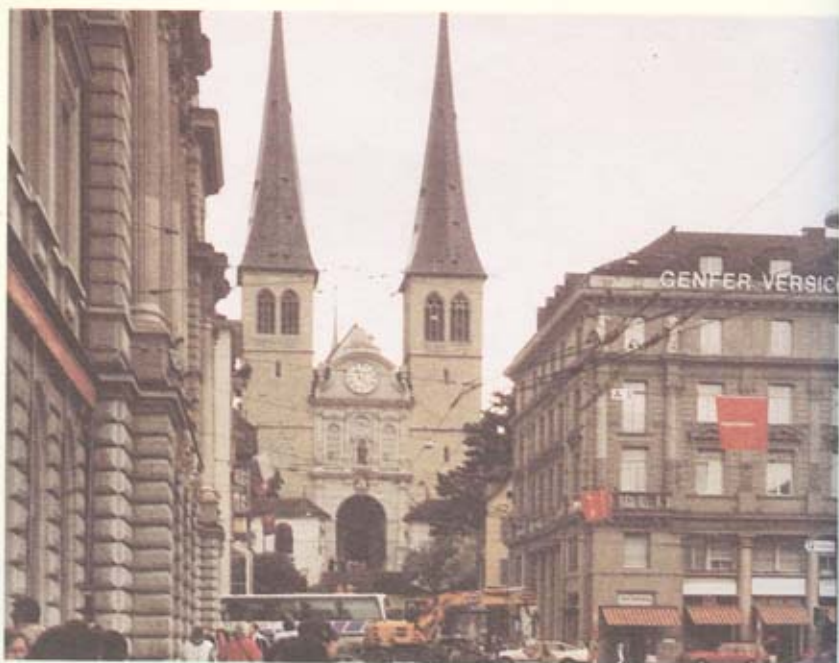

อนุสาวรีย์รูปสิงโต เมืองลูเชิน

รถบัสมาถึงเมืองลูเชินเมื่อเวลา 14.33 น. เข้าพักในโรงแรมโคลบิง พวกเรานำกระเป๋าเข้าห้องพักและเข้าห้องน้ำ นัดพบกันเวลา 15.40 น. เพื่อซักผ้าชมเมืองลูเชินและทะเลสาบ แห่งแรกที่มีคฤหาสน์พาไปชมก็คืออนุสาวรีย์รูปสิงโต ซึ่งอยู่ใกล้ๆโรงแรมที่พัก อนุสาวรีย์รูปสิงโตเป็นรูปแกะสลักหินข้างภูเขา เป็นสัญลักษณ์ความซื่อสัตย์ของทหารสวิสที่ลูเชินสร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ทหารสวิสที่กล้าหาญ ซื่อสัตย์ และจงรักภักดีต่อพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ทรงจ้างทหารสวิสเป็นราชองครักษ์ เมื่อพวกกบฏเข้าจับและทำร้ายพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ทหารสวิสได้ต่อสู้ป้องกันจนตัวตายหมดทั้งกองทัพ จึงสร้างอนุสาวรีย์รูปสิงโตไว้ให้เป็นเกียรติ มีนักท่องเที่ยวไปชมกันเรื่อย ๆ

ทะเลสาบลูเชิน

จากนั้นก็เดินชมสินค้าของที่ระลึกซึ่งมีอยู่หลายร้านใกล้อนุสาวรีย์รูปสิงโต มีนาฬิกา มีดพับ พวงกุญแจ และอื่นๆ แล้วเดินต่อไปยังริมทะเลสาบ-

อาคารแบบโกธิค กลางเมืองดูเจิน

อาคารแบบเก่า ริมทะเลสาบดูเจิน

ลูเซิน ผ่านอาคารบ้านเรือนย่านธุรกิจ ซึ่งส่วนมากปิด ทะเลสาบลูเซินเกิดจากการละลายของหิมะบนยอดเขา เห็นชัดเจนว่าทะเลสาบอยู่กลางหุบเขามองเห็นภูเขาเป็นฉากของทะเลสาบสวยงามมาก ยิ่งในฤดูหนาวจะมองเห็นยอดเขาขาวโพลนด้วยหิมะ ริมทะเลสาบมีอาคารบ้านเรือน เป็นอาคารแบบเก่าที่เขายังรักษาไว้ อาคารบางหลังมีหลังคาเป็นยอดโดม คือ ยอดแหลมขึ้นไป แสดงว่าเมืองลูเซินเป็นเมืองที่เก่าแก่มากานาน ร้านอาหารริมทะเลสาบ มีโต๊ะอาหารหน้าร้านมากมาย มีชาวสวิสสูงอายุ แต่งตัวสวยงามมานั่งทานอาหารและเครื่องดื่มกันมาก มักคุยเทศน์เล่าว่า ชาวสวิสนิยมมาพักผ่อนหย่อนใจด้วยการมานั่งทานอาหารและเครื่องดื่มหน้าร้านและริมฟุตบาทข้างถนนกันในช่วงฤดูร้อน

ทะเลสาบลูเซิน น้ำไหลลงมาจากภูเขาที่มองเห็นไกลโพ้น

ทิวทัศน์ของทะเลสาบลูเซิน

สะพานแห่งความรัก

มัลคูลูเทสก์พาพวกเราเดินข้ามสะพานแห่งความรัก เป็นสะพานเชื่อมทะเลสาบฟากหนึ่ง ซึ่งเป็นย่านธุรกิจข้ามไปยังอีกฟากหนึ่งเป็นย่านที่อยู่อาศัย สะพานนี้สร้างด้วยไม้มุงหลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา ที่หน้าจั่วได้หลังคามีภาพเขียนคิดไว้เป็นระยะๆ ห่างกันพอประมาณ เมื่อพวกเราเดินข้ามสะพานไปก็ได้ชมภาพเขียนด้วย แต่ปรากฏว่าภาพเขียนทั้งหมดเป็นภาพที่เขียนขึ้นใหม่ เพราะสะพานนี้เคยถูกไฟไหม้ ทั้งภาพเขียนและสะพานในปัจจุบันจึงเป็นของใหม่ทั้งหมด เข้าใจว่าสะพานเก่าคงสร้างมานานแล้ว เป็นการเชื่อม 2 ฟากทะเลสาบให้เดินไปมาหาสู่กันได้สะดวก จึงเรียกว่า “สะพานแห่งความรัก”

สะพานแห่งความรัก ข้ามทะเลสาบลูเซิร์น

สะพานแห่งความรัก มองเห็นหิมะบนยอดเขาอะดิลชไตน์

รถประจำทางไฟฟ้า

เมื่อพวกเราเดินข้ามไปยังฟากหนึ่งของทะเลสาบแล้ว ก็เดินไปตามถนนและริมทะเลสาบ มีต้นไม้ขนาดใหญ่ร่มรื่นและมีม้านั่งยาวๆ ให้นั่งเล่นได้ ด้วย อากาศริมทะเลสาบดีมาก ไม่ร้อนไม่หนาว กำลังพอดี พวกเราเดินกลับโรงแรมโดยไม่ต้องกลับทางเดิม แต่เดินข้ามสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กที่เขาสร้างสำหรับรถยนต์แล่นไปมาได้ และมีฟุตบาทกว้างขวางพอสมควรสำหรับให้คนยืนชมทิวทัศน์ของทะเลสาบ และยืนถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกได้ด้วย บนสะพานมีรถยนต์แล่นไปมาไม่มากนัก ที่น่าสังเกตคือ มีรถประจำทางไฟฟ้าแล่นไปมาด้วย โดยใช้ไฟฟ้าต่อสายมาจากสายไฟฟ้าข้างบน รถวิ่งไปตามเลนของรถประจำทางคล้ายรถรางของไทยสมัยก่อน แต่ของเขาไม่มีรางเป็นรถยนต์ทั่วๆ ไป และตามป้ายรถประจำทางมีที่หยอดเหรียญเพื่อซื้อตั๋วรถประจำทางด้วย ในกรุงเทพมหานครของเราก็เคยคิดที่จะมีรถยนต์ไฟฟ้าทำรถประจำทาง แต่ก็ไม่มีอะไรก้าวหน้า ถ้ามีได้จะดีมาก เพราะควั่นพิษจากรถยนต์จะได้น้อยลง

รถประจำทางไฟฟ้า กลางเมืองดูเซ็น

ร.5 เสด็จฯ เมืองลูเซินจากพระราชนิพนธ์เรื่องไกลบ้าน

เมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) เสด็จประพาสทวีปยุโรปเมื่อปี พ.ศ. 2449 ได้เสด็จเมืองลูเซินด้วย ผู้เขียนอ่านพบในพระราชนิพนธ์เรื่องไกลบ้าน จึงขอลดลอกมาลงพิมพ์เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบถึงเมืองลูเซินเมื่อ 90 ปีที่แล้ว ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ตอนหนึ่ง ดังนี้

“คืนที่ ๑๘๕ เมืองลูเซิน วันศุกร์ที่ ๒๗ กันยายน เวลาเช้า ๓ โมง รถถึงสเตรซันเมืองลูเซิน สิทธิและนายใจซึ่งได้ตั้งเป็นขุนพิรักษาศราภมาคอยรับไปที่แกรนด์โฮเตลนะซิองนัล ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเลสาบ ซึ่งเรียกชื่อว่า ฟอร์แกนคอน คือ ๔ มณฑล เพราะทะเลสาบนี้ใหญ่ยาว มีเรือดั้งอยู่ริมฝั่งถึง ๔ มณฑล กินกลางวันแล้วนอนกลางวัน ตื่นขึ้นกินน้ำชาแล้วจึงไปเที่ยวรด ที่โฮเตลนี้ตั้งอยู่ริมทะเลสาบ มีถนนนำโฮเตลสายหนึ่ง นอกถนนออกไปมีต้นไม้ปลูก ๒ แถว ตัดยอดให้เสมอกัน ปล่อยให้กิ่งไม้ประกำร่มชิดเป็นเพดานฉนวนตลอดของเขางามดีมาก เป็นของที่แล้วสำเร็จด้วย ไม้ไผ่กำลังทำอยู่ นอกฉนวนออกไปมีขานริมฝั่งน้ำ แล้วมีพลอยสำหรับลงเรือจ้างไปเที่ยวในทะเลสาบ ภูมิประเทศที่แลดูจากโฮเตลเป็นภูเขาสูง ยอดแหลมรายรอบขอบทะเลสาบ ดูซับซ้อนกันงามมาก เมืองลูเซินที่อยู่พื้นดินนั้นอยู่ข้างขวามือ แต่ตามเขาด้านหลังมีวิลล่าต่างๆ ปลูกซับซ้อนขึ้นไป ได้ขึ้นรถไปเที่ยวแต่เฉพาะเมืองที่อยู่พื้นดิน มีตึกเก่าๆ มาก ที่ปลูกเกาะกะซับซ้อนแลรูปแปลกๆ งามดี ถนนแคบๆ ร้านขายของก็เป็นธรรมดา...”

แสดงว่าเมื่อ 90 ปีที่แล้ว ทะเลสาบลูเซินเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศสวิตเซอร์แลนด์แล้ว เพราะมีโรงแรมริมทะเลสาบด้วย เสียดยที่พวกเราพักโรงแรมอยู่ไกลจากทะเลสาบพอสมควร มีอาคารบ้านเรือนบังทะเลสาบ จึงไม่เห็นทะเลสาบจากโรงแรมที่พัก พวกเราเดินกลับไปรับประทานอาหารเย็นที่โรงแรม ซึ่งเป็นอาหารฝรั่งเช่นเคย จากนั้นก็ออกไปเดินเล่นชมเมืองกันตามอัธยาศัย พอออกมาออกโรงแรมปรากฏว่ายังมีตึก ทั่วๆ ที่เวลา 2 ทุ่มกว่าแล้ว

จึงถึงบางอ้อว่า ทวีปยุโรปช่วงเดือนพฤษภาคมกลางวันจะมากกว่ากลางคืน กลับไปนอนตอน 3 ทุ่มกว่า ก่อนนอนก็มองออกไปนอกหน้าต่างอีกครั้ง เพื่อชมบรรยากาศภายนอกที่เพิ่งเริ่มจะมีดี

รุ่งขึ้นวันที่ 2 ที่เมืองลูเซิน หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาไปซื้อสินค้าของสวีตเซอร์แลนด์ คือ นาฬิกา มีดพับ และอื่นๆ เนื่องจากวันวานร้านปิดจึงพาไปซื้อวันนี้ แวะซื้อช็อกโกแลตในซูเปอร์มาร์เกตซึ่งมีมากมาย ราคาถูกกว่าเมืองไทยด้วย ส่วนผลไม้และอาหารอื่นๆ แพงกว่าเมืองไทย เช่น กล้วยหอมผลละประมาณ 20 บาท ไอศกรีมโคนๆ ละประมาณ 36 บาท เป็นต้น เมื่อซื้อของและชำระเงินแล้วเราต้องเก็บใส่ถุงเอง มีถุงพลาสติกบางๆ แจกฟรี แต่ถุงกระดาษถุงผ้าต้องซื้อ ดังนั้นถ้าใครต้องการประหยัดก็ต้องเตรียมถุงไปเอง เมืองไทยน่าจะทำแบบนี้บ้าง สังเกตชาวสวิสที่มาซื้อของในซูเปอร์มาร์เกต ส่วนใหญ่เป็นคนสูงอายุ เด็กหนุ่มสาวมีน้อย

ขึ้นเขาทิตลิส

เมื่อซื้อของกันเรียบร้อยแล้ว พวกเราก็ขึ้นรถบัสไปเมืองแอนเจิลเบิร์ก เป็นเมืองที่ตั้งอยู่เชิงเขาทิตลิส ซึ่งสูงถึง 10,000 ฟุต หรือ 3,020 เมตร รถบัสวิ่งไปตามถนนที่โค้งไปมา และผ่านถ้ำหลายถ้ำ พบรถไฟฟ้าเพื่อไปยังเชิงเขาทิตลิสด้วย ทราบว่านักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งจะโดยสารรถไฟฟ้านี้ก็สะดวกดี เมื่อถึงเชิงเขาทิตลิส พวกเราก็ลงจากรถบัสเพื่อขึ้นกระเช้าไฟฟ้าหรือเคเบิลคาร์ ซึ่งนั่งได้ 4 คน เพื่อขึ้นไปยังยอดเขา มองเห็นทิวทัศน์ของเชิงเขาซึ่งมีป่าไม้ที่สมบูรณ์ มีบ้านเรือนอยู่บ้างไม่มากนัก เมื่อไปถึงเชิงเขาอีกลูกหนึ่ง ต้องลงจากกระเช้าไฟฟ้าเพื่อไปขึ้นกระเช้าไฟฟ้าขนาดใหญ่อีกต่อหนึ่ง สำหรับกระเช้าไฟฟ้าขนาดใหญ่นี้จุคนได้ถึง 50 คน กระเช้าไฟฟ้าพาพวกเราไปยังยอดเขาอีกลูกหนึ่ง และอีกลูกหนึ่งสูงขึ้นเรื่อยๆ ช่วงนี้เริ่มเห็นหิมะมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อถึงจุดหมายปลายทางยังมีลิฟต์ให้พวกเราขึ้นต่อไปได้อีกถึง 4 ชั้น จะแวะดูหิมะชั้นไหนก็ได้ ล้วนเป็นทิวทัศน์ที่สวยงามมาก เพราะหิมะปกคลุมยอดเขาขาวโพลนทั่วไปหมด

กระเช้าไฟฟ้าขนาดใหญ่ขึ้นเขาทิตลิส

บนยอดเขาทิตลิส มองเห็นคนเล่นสกีและเดินชมหิมะ

หิมะขาวโพลน บนยอดเขาทิดลิส

อุโมงค์หิมะ บนยอดเขาทิดลิส อากาศหนาวมาก

บนยอดเขาพวกเรารับประทานอาหารกลางวันกันก่อน เพราะบ่ายมากแล้ว กัดดาการบนยอดเขาหุรหราวอสมควร ไม่นึกว่าจะมีกัดดาการบนยอดเขาเช่นนี้ อาหารที่รับประทานเริ่มด้วยซูปร็อนๆ เพราะอากาศบนยอดเขาหนาวอสมควร ต่อจากซูปเป็นเส้นหมี่ผัด หมู 1 ชิ้น และผักชิ้นเล็กๆ ตามด้วยผลไม้กระป๋องและซาร์รอน นั่งรับประทานอาหารและมองดูหิมะบนยอดเขาไปด้วย เห็นคนเดินเล่นบนหิมะมากอสมควร บางคนก็เล่นสกีกันสนุกสนาน

สถานที่ที่พวกเราได้สัมผัสและได้ชมบนยอดเขาทิดลิส ก็คือ หิมะสุดสวยตา เดินลุยหิมะเล่นก็ได้ ยืนถ่ายรูปมีเบื้องหลังเป็นหิมะก็ได้ อากาศภายนอกไม่หนาวมากนัก รู้สึกเย็นสบายด้วยซ้ำ อีกแห่งหนึ่งคือ อุโมงค์หิมะยาวประมาณ 50 เมตร เมื่อเข้าไปจะรู้สึกหนาวมาก จนต้องรีบวิ่งกลับออกมาอีกแห่งหนึ่งเป็นถ้ำน้ำแข็ง มีไฟฟ้าสว่าง มองเห็นภายในถ้ำได้ชัดเจนว่าเป็นน้ำแข็งทั้งถ้ำ ทราบว่าน้ำแข็งไม่เคยละลายเลยนับพันปีมาแล้ว เมื่อพวกเราได้สัมผัสกับหิมะบนยอดเขาทิดลิส (ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลถึง 10,000 ฟุต) อสมควรกับเวลาแล้ว ก็ขึ้นกระเช้าไฟฟ้ากลับทางเดิมลงมายังเชิงเขาเพื่อขึ้นรถบัสเดินทางต่อไป

รถบัสออกจากเชิงเขาเมืองแองเจิลเบิร์กเมื่อเวลา 14.32 น. จุดหมายปลายทางคือ เมืองคิจอง ประเทศฝรั่งเศส ระยะทาง 369 กิโลเมตร ผ่านอุโมงค์หลายแห่ง ที่ยาวที่สุดเข้าใจว่าคงราว 1 กิโลเมตร เห็นบ้านเรือนของชาวสวิสมีปล่องไฟด้วย และมีพินกองอยู่ข้างบ้าน เข้าใจว่าคงใช้สำหรับผิงไฟเมื่ออากาศหนาวมากๆ เมื่อคืนที่พักในโรงแรมเมืองลูเซิน ก็มีเครื่องทำความร้อนในห้องพักด้วย แต่ไม่ได้ทดลองใช้เพราะอากาศช่วงนี้ดีมาก ไม่หนาวเกินไป และไม่ร้อนเกินไป

เข้าประเทศฝรั่งเศส

รถบัสแล่นผ่านเมืองชายแดนของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ คือเมืองบาเซล จากนั้นก็ผ่านด่านเข้าประเทศฝรั่งเศส เมื่อเวลา 17.00 น. คราวนี้พวกเราเข้ามาอยู่ในประเทศฝรั่งเศสแล้ว เป็นที่สังเกตว่า เขตประเทศฝรั่งเศส

ที่ผ่านมาส่วนใหญ่เป็นที่ราบ เห็นสวนองุ่นเข้าใจว่าปลูกไว้เพื่อทำไวน์ มีทุ่งนา เลี้ยงวัวค่อนข้างมาก ประเทศฝรั่งเศสอยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ และอยู่ทางทิศตะวันตกของทวีปยุโรปด้วย มีอาณาเขตนอกจากติดกับประเทศสวิตเซอร์แลนด์แล้ว ยังติดกับประเทศอิตาลี สเปน เยอรมนี ลักเซมเบิร์ก เบลเยียม ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ช่องแคบอังกฤษ อ่าวบิสเคย์ และมหาสมุทรแอตแลนติก มีประชากรประมาณ 52 ล้านคน อาชีพหลักที่สำคัญคือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และทำเหมืองแร่ ดังนั้นเมื่อพวกเขาเข้าเขตประเทศฝรั่งเศส จึงเห็นทุ่งนาและสวนองุ่น เป็นต้น

เมืองดิจอง

รถบัสแล่นผ่านเมืองเล็กๆ ในชนบทแห่งหนึ่ง ไม่ทราบชื่อ แต่สังเกตเห็น 2 ฟากถนนที่ผ่าน มีบาร์โรงแรมเล็กๆ กัดดาการและบ้านเรือนแบบเก่า ซึ่งมีปล่องไฟด้วย จากนั้นก็เข้าเมืองดิจอง เมื่อเวลา 20.30 น. ยังไม่มีดเค้นเลข แต่พวกเขา ก็หิวแล้ว มัคคุเทศก์จึงพาไปรับประทานอาหารจีน ๓ กัดดาการเล็กๆ ในตัวเมืองดิจอง จากนั้นจึงเข้าพักในโรงแรมเมอร์คิวร์ ถึงแม้เมืองดิจองจะเป็นเมืองชายแดนของฝรั่งเศส แต่ก็มีโรงแรมที่ดีพอสมควร เพราะดิจองเป็นเมืองที่เหมาะสมเป็นที่พักกลางทางของผู้ที่เดินทางโดยทางรถยนต์ จากสวิตเซอร์แลนด์ไปกรุงปารีส เข้าใจว่าเป็นเมืองเก่าแก่พอสมควร เพราะมีสถานที่ราชการและอาคารร้านค้าแบบเก่ามากมายในตัวเมืองดิจอง

รุ่งขึ้นเช้าของวันใหม่ หลังจากรับประทานอาหารเช้าในกัดดาการของโรงแรมแล้ว ก็ขึ้นรถบัสเดินทางต่อเข้ากรุงปารีส ตอนเช้ามีรถยนต์ในตัวเมืองดิจองมากพอสมควร ประชากรของเมืองดิจองมีประมาณ 1 ล้านคนเศษ อยู่ห่างจากกรุงปารีส 311 กิโลเมตร มัคคุเทศก์บอกว่า อีก 4 ชั่วโมงพวกเขาจะถึงกรุงปารีส เมืองหลวงของฝรั่งเศสแล้ว

ระหว่างทางจากเมืองดิจองถึงกรุงปารีส รถบัสแวะเติมน้ำมัน ให้พวกเขาเข้าห้องน้ำและชมสินค้าในมินิมาร์ท มีอาหารว่างและเครื่องดื่มขาย

ผู้เขียนดูราคา พบว่า กลัวยหอมผลละประมาณ 20 บาท โถ๊กกระป๋องแคน 35 บาท เบียร์กระป๋องแคน 40 บาท มีโทรศัพท์และโทรสารสาธารณะชนิดหยอดเหรียญ บางเครื่องโทรศัพท์ตามข้อมูลในคอมพิวเตอร์ได้ด้วย

เข้ากรุงปารีส

เริ่มเข้าเขตกรุงปารีส เมื่อราว 12.00 น. เมื่อผ่านสี่แยกรถไม่ติด เพราะลอคดูโฌงค์ ซึ่งมีอยู่มากมาย กรุงเทพมหานครของเราจะสร้างอุโฌงค์ตามสี่แยกมากๆ จะช่วยแก้ปัญหาจราจรได้อย่างดียิ่ง รถบัสข้ามสะพานแม่น้ำแซนด์กลางกรุงปารีส มองไปทางซ้ายขวา พบว่า มีสะพานข้ามแม่น้ำแซนด์มากมาย ห่างกันไม่มากนัก ตามมักคุเทศก์บอกว่า ในกรุงปารีสมีสะพานข้ามแม่น้ำแซนด์ถึง 35 สะพานด้วยกัน แวะรับประทานอาหารกลางวันที่เกิดอาคารอาหารจีน เมื่อเวลา 12.40 น. ซึ่งเป็นอาหารมื้อแรกในกรุงปารีส มีคนนั่งรับประทานกันมากมาย

แนะนำกรุงปารีสมหานครที่ไม่มีตึกสูงเกิน 4 ชั้น

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็ขึ้นรถบัส เพื่อชมสถานที่สำคัญในกรุงปารีส ระหว่างนั่งในรถบัส มักคุเทศก์ได้บรรยายให้ฟังพอสังเขปว่า กรุงปารีสมีเนื้อที่ 105 ตารางกิโลเมตร มีพลเมืองประมาณ 3 ล้านคน นอกจากปารีสเป็นเมืองหลวงของประเทศฝรั่งเศสแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรม การเมือง การอุตสาหกรรม การคมนาคม การค้าและเศรษฐกิจ การจราจรในกรุงปารีสคับคั่งมาก แต่ยังคงดีกว่ากรุงเทพมหานครของเรา เพราะเขาสร้างอุโฌงค์ตามสี่แยก มีสะพานข้ามแม่น้ำแซนด์ถึง 35 สะพาน และมีกล้องโทรทัศน์คอยควบคุมการจราจรตามสี่แยกด้วย ปัญหาสำคัญๆ ในกรุงปารีส คือ การติดขัดเสด็จ คนว่างงาน การค้าประเวณี และอาชญากรรม

สองฟากถนนที่รถบัสผ่านไป มีอาคารร้านค้าสูงเพียง 4 ชั้น ซึ่งเป็นอาคารเก่าคงสร้างมาแล้วไม่ต่ำกว่า 100 ปี เขารักษาอาคารเก่าเหล่านี้ไว้ทั่วกรุงปารีส โดยออกกฎหมายไม่ให้สร้างอาคารสูงเกิน 4 ชั้น ไม่ให้ตกแต่งค่อ

อาคารแบบเก่ากลางกรุงปารีส

ถังขยะขนาดใหญ่ กลางกรุงปารีส

เดิมอาคารเก่าภายนอก ส่วนภายในดัดแปลงให้ทันสมัยได้ กรุงปารีสจึงเป็นมหานครที่เก่าแก่ และไม่มีตึกสูงเกิน 4 ชั้น

ประตูชัย

จุดแรกที่พวกเราได้ชม คือ ประตูชัย ซึ่งตั้งอยู่บนลานกว้างมาก คล้ายกับตั้งอยู่ตรงสี่แยกหรือห้าแยก ประตูชัยนี้สร้างขึ้นโดยนโปเลียน ใช้เวลาสร้างถึง 30 ปี นโปเลียนถึงแก่กรรมก่อนที่ประตูชัยจะเสร็จ เหตุที่มีชื่อว่า "ประตูชัย" เพราะว่ามีนโปเลียนยกกองทัพไปตีเมืองต่างๆ จนได้ชัยชนะ ก็จะมาสร้างประตูชัยไว้เป็นที่ระลึกถึงชัยชนะที่มีต่อข้าศึก และเป็นอนุสาวรีย์ให้ชาวชนได้ระลึกถึงบรรพบุรุษที่ต่อสู้เพื่อประเทศชาติ จะได้รับรักและหวงแหนประเทศฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

ประตูชัย มีความสูงถึง 48.8 เมตร ยาว 44.5 เมตร หนา 22 เมตร ได้ประตูเป็นสุสานวีรชนนิรนาม ด้านในประตูจารึกชื่อนายทัพนายกอง 386 ท่าน ที่ติดตามนโปเลียนออกทำสงคราม

ประตูชัยกลางกรุงปารีส

พวกเราจะดูประตูลงอย่างใกล้ชิดได้ ต้องเดินลงไปใต้อุโมงค์ใต้ดิน ซึ่งเขาสร้างไว้หลายจุดเพื่อให้นักเดินไปยังประตูลงได้ เพราะเดินข้ามถนนอันตรายมาก ไม่มีทางม้าลาย รถยนต์แล่นกันคับคั่ง เมื่อเดินลอดอุโมงค์ไปขึ้นที่ประตูลงแล้ว จึงได้สัมผัสประตูลงอย่างใกล้ชิด ได้เห็นประติมากรรมแบบปูนสูงที่ผนังของประตูลง ซึ่งมีทั้งด้านหน้าด้านหลังและด้านข้าง ส่วนด้านในมีจารึกชื่อนายทัพนายกองดังกล่าวแล้ว เมื่อชมประตูลงอย่างใกล้ชิดแล้ว ก็เดินลงไปยังห้องใต้ดิน ซึ่งอยู่ใต้ประตูลง เป็นห้องโถงกว้างใหญ่พอสมควร มีที่นั่งพักผ่อนด้วย จากนั้นก็เดินลอดอุโมงค์มาขึ้นรถบัส เพื่อเดินทางไปชมหอไอเฟล

ชมหอไอเฟล

หอไอเฟล กรุงปารีส

หอไอเฟล ชามค่าคืน

หอไอเฟล อยู่ห่างจากประตูชัยไม่มากนัก แต่รถติดมาก มักकुเทศก์ จึงพาไปชม ณ จุดที่ชมหอไอเฟลได้งามที่สุดเท่าที่ผู้เขียนวิเคราะห์เอง เพราะเป็นลานกว้างพอสมควร นักท่องเที่ยวเดินกันขวักไขว่และยืนถ่ายรูป โดยมีหอไอเฟลเป็นฉากหลัง ระยะห่างจากลานกว้างถึงหอไอเฟลประมาณ 500 เมตร ได้क्रमัง มองเห็นสวนสาธารณะ สระน้ำ น้ำพุ ถนนใต้หอไอเฟล ซึ่งมีรถยนต์แล่นผ่านใต้หอไอเฟลได้ด้วย

ลักษณะของหอไอเฟลเป็นหอสูง 3 ชั้น สร้างด้วยเหล็กกล้าถึง 9,700 ตัน ใช้หมุดย้ำจำนวน 500,400 ตัว มีความสูง 320.75 เมตร มีบันได 1,672 ชั้น ชั้นสู่ชั้น 3 ได้ หรือจะชั้นลิฟต์สู่ชั้น 3 ก็ได้ เสียขายที่มักकुเทศก์ ไม่ได้พาพวกเราขึ้นหอไอเฟล เพียงแต่ได้ชมห่างๆ เท่านั้นเอง เนื่องจากวันนั้นรถติดมาก ถ้าไปถึงหอไอเฟลจะเสียเวลามาก ประกอบกับเพื่อนๆ ที่ไปด้วยกันหลงอยู่ที่ประตูชัย 2 คน มักकुเทศก์คนหนึ่งต้องตามจนกว่าจะพบการไปทัศนศึกษาเป็นหมู่คณะมีปัญหาอย่างนี้เสมอ

สำหรับการสร้างหอไอเฟลนั้น ผู้ที่คิดสร้างหอไอเฟล คือ กุสตาฟ ไอเฟล ต้องการสร้างขึ้นเพื่อแสดงในงานเอ็กซ์โป 1889 ที่จัดขึ้นในกรุงปารีส เริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1887 เสร็จเรียบร้อยเมื่อวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1889 รวมเวลาก่อสร้าง 2 ปีเศษ มีการประมาณราคาหอไอเฟล เมื่อ ค.ศ. 1980 ไร่ราว 17 ล้านเหรียญสหรัฐอเมริกา

จัตุรัสคองคอร์ด

เมื่อได้ถ่ายรูปและชมทิวทัศน์ของหอไอเฟลกันพอสมควรแล้ว ได้เดินทางต่อไปยังจัตุรัสคองคอร์ด ลานประวัติศาสตร์ที่ใช้ปลงพระศพพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 และพระนางมารีอังตัวแนตต์ พระมเหสี หลังการปฏิวัติฝรั่งเศส จัตุรัสคองคอร์ดเป็นลานกว้างขวางมาก ใหญ่กว่าลานพระบรมรูปทรงม้าของเรา คือ มีพื้นที่ราว 40,000 ตารางเมตร กลางจัตุรัสมีสหรัลัศลาสี่เหลี่ยมแหลมเสาโอเบลิสก์ที่ย้ายมาจากประเทศอียิปต์ และมีน้ำพุสวยงาม มีผู้คน

จัตุรัสกองคอร์ด กรุงปารีส

เดินชมและยืนถ่ายรูปกัน บางมุมมองเห็นหอไอเฟลแต่ไกล จึงพอเป็นฉากหลังในการถ่ายรูปได้ด้วย

ถนนของอาลิเซ่

จากนั้นก็ขึ้นรถบัสด้านชมถนนของอาลิเซ่ ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของกรุงปารีส ชื่อถนนของอาลิเซ่ เป็นชื่อที่มาจากเทพนิยายของกรีก ซึ่งแปลว่า แคนธรีธา ถนนสายนี้ยาวถึง 1,800 เมตร กว้าง 120 เมตร มีทางรถวิ่งได้ถึง 10 เลน ริมนอกสุดเป็นที่จอดรถ และเป็นทางเท้าทั้ง 2 ข้าง ปลูกต้นไม้ทั้ง 2 ฝากถนน และทั้ง 2 ฝากถนนมีอาคารแบบเก่า เป็นธนาคาร บริษัทการบิน ห้างสรรพสินค้า และโรงแรมหรู ผ่านถนนสายนี้ทำให้นึกถึงถนนราชดำเนินของเรา คงจะเก่าแก่พอๆ กัน

ปารีสจากพระราชนิพนธ์ไกลบ้าน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้เสด็จเมืองปารีส เมื่อวันที่ 18-22 มิถุนายน 2449 พระองค์ได้เสด็จถนนสายนี้และจัตุรัสกองคอร์ดด้วย ดังพระราชนิพนธ์ไกลบ้านตอนหนึ่งว่า

“เมืองปารีสเป็นเมืองที่นับว่างามที่สุดในยุโรปจริงๆ ของเขา ถนนคงจะตัดเป็น ๘ แพร่ง ๓๖ แพร่ง ออกจากวงกลมต่างๆ เหลี่ยมกลางๆ ในที่หว่าง ถนนประชุมเช่นนี้ใหญ่ที่สุด คือ ปลัสเดอลากองคอร์ด แปลว่า สนามสามัคคี แต่ชื่อนี้ไม่สมกับสนามนั้น ด้วยในเวลาริโวลูชันได้ฆ่ากันตาย ศพถ่ายกันไปในสนามนี้ กลางสนามมีเสาโอบลิกที่ได้มาแต่อียิปต์ มีน้ำพุใหญ่สองข้าง ที่เรียกว่าสนาม อย่าเข้าใจว่าหญ้า ไม่ใช่สนามหญ้า เปิดเป่นถนนตลอด ยกแต่แท่นเหมือน เช่น ที่เสาชิงช้า มีน้ำพุใหญ่แลเสาโคนับไม้ถั่ววน ถ้ายืนในกลางสนามนี้แลไปดูทิศใดคงจะมีสิ่งปลูกสร้างไว้ใหญ่ ให้แลเห็นเป็นที่สังเกตในที่สุดถนน เช่น อากดรองฟองประดิไซซ์ แกรนด์ออปรา เซมเบอเดปูตี และวัด เป็นต้น...”

ผู้เขียนเพิ่งทราบเมื่อตอนอ่านพระราชนิพนธ์ไกลบ้านว่า จักรวรรดิองคอร์ด แปลว่า สนามสามัคคี และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์ว่า ชื่อสนามสามัคคีไม่สมกับสนามนั้น เพราะมีการฆ่ากันตาย ศพถ่ายกันในสนามนี้ คิดแล้วน่าเสียวไส้จริงๆ

จับจ่ายซื้อของกลางกรุงปารีสและสัวมสาธารณะ

มักคุเทศก์พาพวกเราไปซื้อสินค้าประเภทนาฬิกา น้ำหอม เสื้อผ้า และเครื่องสำอาง เมื่อดูราคาแล้วพบว่า ราคาแพงเกินไป เขาให้เวลาราวชั่วโมงเศษ พวกเรากลุ่มหนึ่งถือโอกาสปลีกตัวไปอีกร้านหนึ่ง ซึ่งได้รับคำแนะนำจากเพื่อนในเมืองไทย โดยให้นามบัตรไปด้วย เพื่อนคนหนึ่งเคยมาอยู่ฝรั่งเศสหลายปี พอพูดและฟังภาษาฝรั่งเศสได้ เป็นผู้ถามชาวฝรั่งเศสที่เดินผ่านไปมา จึงหาร้านดังกล่าวจนพบ แต่ผู้เขียนไม่ค่อยสนใจสินค้าในร้านนั้นอยู่ดี จึงถือโอกาสออกมาชมตัวเมืองปารีส โดยเดินไปมาไม่ให้ไกลจากร้านนั้นเกรงว่าจะหลง ได้เห็นป้ายรถเมย์และที่พักรถโดยสาร ซึ่งมีคนนั่งรอไม่มากนัก ได้เห็นสัวมสาธารณะริมถนน ซึ่งมักคุเทศก์ได้แนะนำไว้ก่อนแล้วว่า ถ้าใครจะเข้าสัวมสาธารณะริมถนน จะต้องหยอดเหรียญ 2 ฟรังก์ จะต้องทำการกิจให้เสร็จภายใน 15 นาที เพราะเขาให้เวลา 15 นาทีเท่านั้น เมื่อครบ 15

ส้วมสาธารณะ ริมถนนกลางกรุงปารีส

นาที่แล้ว ประตูจะเปิดเอง ถ้าคิดว่า 15 นาทีไม่เสร็จ ก็ต้องออกมาหยอดเหรียญต่อ ดังนั้นถ้าใครจะเข้าส้วมสาธารณะต้องพยายามให้เสร็จภายใน 15 นาที ซึ่งก็มากพอสมควรแล้ว

รถไฟใต้ดินและร้านอาหารริมถนน

ผู้เขียนยังได้พบทางเดินลงไปชานชาลารถไฟใต้ดินด้วย ซึ่งอยู่ตามริมถนนทั่วๆ ไป เวลารถบัสผ่านจะเห็นเป็นระยะ มีป้ายเขียนบอกไว้ด้วยว่า "METRO" ซึ่งมีชื่อเต็มว่า METROPOLITAN ทราบว่าในกรุงปารีสมี

รถไฟใต้ดินมา 90 ปีเศษแล้ว กรุงเทพมหานครของเราังไม่มีจนแล้วจนรอด ผู้เขียนลองเดินลงไปดูเห็นที่ขายตั๋ว และชานชาลากว้างขวางมาก ลงไป คุยุ่เดี๋ยวก็รีบเดินขึ้นมา จึงไม่ทันเห็นรถไฟใต้ดิน เพื่อนๆ ขวนไว้เหมือนกันว่า เมื่อหมดรายการของมัทกุเทศก์แล้ว จะพาขึ้นรถไฟใต้ดิน แต่ผู้เขียนก็ไม่ได้ไปด้วย จึงไม่ได้ขึ้นรถไฟใต้ดินของฝรั่งเศส

ร้านอาหารและกาแฟ ริมฟุตบาท กลางกรุงปารีส

ผู้เขียนยังได้เห็นร้านอาหาร ร้านกาแฟ ที่ตั้งอยู่กลางแจ้งหน้าร้าน ซึ่งเป็นไหล่ถนนหรือฟุตบาท มีคนนั่งทานอาหารและดื่มกาแฟกันเต็มร้าน ดูเขามีความสุขกับการนั่งทานอาหารและดื่มกาแฟกันในร้านริมถนนอย่างนั้น คุณคนเดินผ่านไปมาและดูรถแล่นไปมาด้วย เหมือนกับที่พบเห็นที่เมืองลูเซียน

ผ่านสถานที่น่าสนใจ

เมื่อถึงเวลานัดหมาย พวกเราก็พร้อมกันขึ้นรถบัส กำหนดการต่อไปก็คือ รับประทานอาหารเย็น คราวนี้มีคนไทยคนหนึ่งซึ่งไปเรียนต่อ

ที่มหาวิทยาลัยในกรุงปารีส มาช่วยบรรยายให้ฟังระหว่างรถบัสแล่นไปยัง
 กัดตาคาร คนไทยคนนี้เป็นชายหนุ่มซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับกรุงปารีส และ
 ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศสดีมาก โดยแนะนำให้รู้จักสถานที่ที่รถบัสผ่านไป เช่น
 พระราชวังเก่า ปัจจุบันกลายเป็นศาลพิพากษาคดีต่างๆ ศาลว่าการกรุงปารีส
 ซึ่งมีรูปปั้นของนายกเทศมนตรีคนแรกของกรุงปารีส ตั้งอยู่หน้าศาลว่าการ
 ด้วย กระทรวงการคลังของฝรั่งเศส สนามกีฬาแห่งชาติ ขนาดใหญ่โตมาก
 แข่งกีฬาได้ถึง 22 ชนิด หอสมุดแห่งชาติแห่งใหม่ทันสมัยมาก สามารถใช้
 คอมพิวเตอร์เลือกหนังสือได้เลย ถ้าต้องการหนังสือเล่มใด เพียงกดคอม-
 พิวเตอร์ก็จะได้ตามความต้องการ ผ่านมหาวิหารโนเทเทอร์ดาม ซึ่งสร้างมา
 หลายร้อยปีแล้ว มีการตกแต่งภายในวิจิตรบรรจงมาก มหาวิหารนี้เป็น
 ศูนย์กลางทางศาสนาของฝรั่งเศส อันที่จริงในกำหนดการของมัลกุเทศก์มีพา
 ชมมหาวิหารนี้ด้วย แต่ก็ได้เพียงผ่านเท่านั้นเอง นอกจากนี้ยังผ่านสภาผู้แทน
 ราษฎรของฝรั่งเศส ผ่านสะพานอเล็กซานเดอร์ที่ 3 ซึ่งเป็นสะพานที่สวยงามที่สุด
 ในกรุงปารีส ในช่วงเย็นวันนี้ รถบัสพาไปรับประทานอาหาร ปรากฏว่ารถติด
 มากพอๆ กับกรุงเทพนานครของเราทีเดียว

ลงเรือนำเที่ยวในแม่น้ำแซนต์

เพื่อให้พวกเราใช้เวลาในกรุงปารีสให้คุ้มค่า เมื่อรับประทานอาหาร
 เย็นเสร็จแล้ว มัลกุเทศก์ได้พาไปทำเรือนำเที่ยวบาโตมุซส์ริมแม่น้ำแซนต์
 เพื่อให้พวกเราลงเรือนำเที่ยวบาโตมุซส์ซึ่งแล่นไปตามแม่น้ำแซนต์ เขาจัดเป็น
 รอบๆ พวกเราลงเรือรอบ 21.00 น. ลักษณะของเรือเป็นเรือ 2 ชั้น ขนาดใหญ่
 มาก จุคนได้หลายร้อยคน ชั้นบนของเรือเป็นที่โล่ง มีเก้าอี้นั่ง คนนั่งเต็มพอ
 สมควร อากาศหนาวเย็น แต่ก็มองเห็นกรุงปารีสได้รอบด้าน ส่วนชั้นล่างเป็น
 ห้องกระจกอบอุ่นดีคนนั่งไม่มาก

เรือเริ่มแล่นไปตามฝั่งขวาของแม่น้ำแซนต์ก่อน โดยแล่นแบบทวน
 เข็มนาฬิกา มีคนบรรยายให้ฟัง และมีโบรชัวร์แจกเป็นภาษาไทยด้วย เข้าใจว่า
 โบรชัวร์ของเขามีหลายภาษา เผอิญพวกเราเป็นคนไทยจึงได้รับแจกเป็น

ลงเรือนำเที่ยวในแม่น้ำแซนส์

ภาษาไทย ในโบรชัวร์มีแผนผังของแม่น้ำแซนต์ และสถานที่สำคัญสองฝั่งแม่น้ำแซนต์ด้วย เมื่อเรือผ่านที่ใดคนบรรยายจะบรรยายให้ฟัง พร้อมทั้งส่องไฟไปยังสถานที่นั้นๆ ด้วย อันที่จริงอาคารที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแซนต์ก็คิดไฟสว่างไสวสวยงามอยู่แล้วด้วย โดยเฉพาะหอไอเฟลมองเห็นเป็นสีทองสวยงามมาก ถึงกับมีคำกล่าวว่า “หอไอเฟลยามกลางคืนเป็นทอง กลางวันเป็นเหล็ก” ผู้เขียนพยายามถ่ายภาพ แต่ก็ได้ภาพไม่สวยเท่าที่มองเห็นด้วยตา ที่สวยงามมากอีก 2 แห่ง คือ มหาวิหารโนทเทอร์ดามเดอปารีส และอนุสาวรีย์เทพีสันติภาพแห่งนิวยอร์ก เรือแล่นเลี้ยวกลับตรงอนุสาวรีย์เทพีสันติภาพพอดี จึงทำให้ตื่นตาตื่นใจมาก แต่พวกเราบางคนอ่อนเพลียและหลับไป จึงไม่ได้มองเห็นความงามของ 2 ฝากแม่น้ำแซนต์เต็มตาเท่าใดนัก เพราะวันนี้พวกเราเดินทางกันทั้งวันกับอีกครั้งคืนด้วย สำหรับสถานที่อื่นๆ ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแซนต์ยังมีอีกมากมาย เช่น ป้อมปราการพระเจ้าชาร์ลที่ 5 กระทรวงการคลัง วัดแซงต์นิโคลาส พิพิธภัณฑ์รูปปั้นกลางแจ้ง ที่ทำการเทศบาลกรุงปารีส พระราชวังลูฟว์เก่า จัตุรัสคองคอร์ด โรงละครพื้นเมืองแห่งชาติ พระราชวังบูร์บอง หรือสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศส บ้านขุนนางสมัยศตวรรษที่ 18 รูปปั้นพระเจ้าอองรีที่ 4 วัดแม่ชีโบราณ พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ของกรุงปารีส และอีกมากมายหลายแห่ง ผู้เขียนไม่สามารถนำมาบรรยายทั้งหมดได้ เกรงว่าท่านผู้อ่านจะเบื่อเสียก่อน เป็นที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่ง คือ มีถนนริมแม่น้ำแซนต์มากมายหลายช่วงด้วยกัน (เมื่อตอนกลางวันรถบัสก็แล่นผ่านไปตามถนนริมแม่น้ำแซนต์ด้วย) และมีสะพานข้ามแม่น้ำแซนต์ถึง 35 สะพาน แต่ช่วงที่เรือลอดผ่านมีเพียง 10 สะพาน ซึ่งก็นับว่ามากพอสมควร สะพานแต่ละแห่งอยู่ห่างกันไม่มากนัก เรือแล่นมาส่งที่ทำเรือ ที่พวกเราลงเรือ แล้วก็ขึ้นรถบัสเข้าพักผ่อนหลับนอน ณ โรงแรมเมอร์คิวร์กลางกรุงปารีส

ศูนย์การค้าลาฟาแยต์

รุ่งขึ้นเช้าของวันที่สองในกรุงปารีส หลังจากรับประทานอาหารเช้าในโรงแรมแล้ว เป็นรายการซื้อของและชมพระราชวังแวร์ซายส์ แห่งแรกซื้อ

ของกันก่อนที่ศูนย์การค้าลาฟาแยตต์ (LAFAYETTE) เป็นศูนย์การค้าใหญ่ของกรุงปารีส เข้าใจว่าเป็นศูนย์การค้าสำหรับชาวต่างประเทศ เพราะมีแผนผังของศูนย์การค้าเป็นภาษาไทยมาแจก (ภาษาอื่นๆ น่าจะมีด้วย) คนไทยคงจะมาบ่อยๆ มัคคุเทศก์พยายามย้าพวกเราถึงจุดนัดพบ เพราะเกรงว่าจะหลง ศูนย์การค้าใหญ่มาก มีหลายชั้นด้วย และย้าด้วยว่า ถ้าหลงมาที่จุดนัดพบไม่ถูกจะทำอย่างไร จะติดต่อใครได้บ้าง พวกเรานั่งรอศูนย์การค้าเปิดเวลา 9.30 น. จึงแยกย้ายกันชมสินค้า ถ้าใครซื้อสินค้าครบ 2,000 ฟรังก์ นำมาลดภาษีได้ 13% หรือจะรวมๆ กันก็ได้ ผู้เขียนเดินชมสินค้าอยู่ครู่เดียว จึงออกไปชมและถ่ายภาพอาคารสถาปัตยกรรมภายนอกศูนย์การค้า พบโบสถ์พระแม่มารีย์อยู่ใกล้ๆ กับศูนย์การค้าด้วย

ขอตานกลางกรุงปารีส

ที่คิดว่าไม่ได้พบไม่ได้เห็น แต่ได้พบได้เห็นก็คือ มีขอตานกลางกรุงปารีสด้วย เป็นขอตานผู้ชายโกนผมหัวล้าน นั่งอยู่ข้างศูนย์การค้าริมถนน มีภาชนะใส่เหรียญอยู่ตรงหน้า และมีสุนัขใส่ปลอกปากกับแมวอีกตัวหนึ่งนอนอยู่ใกล้ๆ มีลูกพี่อีกคนหนึ่ง เดินไปมาคุมเชิงอยู่ใกล้ๆ ไม่ทราบว่าจะคอยดูตำรวจหรืออย่างไร ทราบจากมัคคุเทศก์ว่าในกรุงปารีสมีปัญหาคนว่างงาน คนคิดฆ่าเสพติดมากด้วย คนพวกนี้อาจจะอยู่ในกลุ่มนี้ก็ได้

ชมพระราชวังแวร์ซายส์

นัดพบกันเวลา 11.30 น. เพื่อขึ้นรถบัสเดินทางไปชมพระราชวังแวร์ซายส์ ซึ่งอยู่นอกกรุงปารีส ผ่านประตูชัยด้วย รถติดมากพอสมควร ลอดอุโมงค์ใต้ดินหลายแห่ง ถ้าไม่มีอุโมงค์ใต้ดินรถคงจะติดแบบกรุงเทพมหานครของเราแน่นอน ดังนั้นกรุงเทพมหานครของเราควรจะทำอุโมงค์ใต้ดินตามสี่แยกต่างๆ เช่น สี่แยกราชประสงค์ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ หลักสี่บางเขน และที่อื่นๆ อีกหลายสี่แยก น่าจะช่วยแก้ปัญหาจราจรได้มาก นอกจากนี้ในกรุงปารีส ฟุตบาทหลายแห่งมีทางลาดลงสู่ถนน เพื่อให้รถจักรยานขึ้นลงได้สะดวก เพราะมีชาวฝรั่งเศสจำนวนหนึ่งถีบจักรยานกัน เมืองไทยของเราก็มี

หน้าพระราชวังแวร์ซายส์

ลานกว้างหน้าพระราชวังแวร์ซายส์

อีกมุมหนึ่งของลานหน้าพระราชวังแวร์ซายส์

คนเสนอให้ทำบ้าง แต่ก็ไม่มีผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจทำ นอกจากนี้ในกรุงปารีสยังมี
ต้นไม้ร่มรื่นริม 2 ฟากถนนอีกด้วย

เมื่อออกนอกกรุงปารีสอันเป็นมหานครแล้ว พบว่า มีอาคารบ้าน
เรือนที่สร้างใหม่ๆ ผิดแปลกไปจากใจกลางกรุงปารีส แสดงว่านอกกรุงปารีส
รัฐบาลยอมให้สร้างอาคารสมัยใหม่ และอาคารสูงได้ แต่ใจกลางกรุงปารีส เขา
อนุรักษ์อาคารเก่าไว้ได้อย่างดีมาก ก่อนเข้าชมพระราชวังแวร์ซายส์ มักคุเทศก์
ให้พวกเรารับประทานอาหารกลางวันก่อน เป็นภัตตาคารเล็กๆ ใกล้กับ
พระราชวังแวร์ซายส์ มีคนเต็มร้านเข้าใจว่า คงจะไปชมพระราชวังแวร์ซายส์
เหมือนพวกเรา

รถบัสไปจอด ณ ที่จอดรถบัส ซึ่งเป็นลานกว้างมาก มีรถบัสมาก
มายล้นแต่จุดหมายปลายทาง คือ พระราชวังแวร์ซายส์เหมือนพวกเรา ลง
จากรถบัสแล้วเดินเข้าไปยังบริเวณพระราชวังแวร์ซายส์ ซึ่งมีอยู่มากมายหลาย
หลังล้วนสง่างามทุกหลัง มีอนุสาวรีย์พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ทรงประทับบน

ห้องพระโรงใหญ่ ภายในพระราชวังแวร์ซายส์

อนุสาวรีย์ พระเจ้าหลุยส์ที่ 14

หลังม้าเด่นสง่าอยู่กลางลานกว้างหน้าพระราชวังแวร์ซายส์ มีคนมายืนถ่ายรูปกันมาก เพราะมีฉากหลังติดอนุสาวรีย์และพระราชวัง ถ่ายรูปมุมไหนก็สวยทั้งนั้น พวกเราต้องรอเข้าชมภายในพระราชวังตอน 14.00 น. เพราะต้องเข้าชมเป็นรอบๆ มีคนรอเข้าชมมากมาย

ช่วงที่รอจึงถือโอกาสชมภายนอกของพระราชวัง ซึ่งมีประติมากรรม ตกแต่งสวยงามมาก และเดินชมอุทยานแวร์ซายส์หรือสวนของพระราชวังแวร์ซายส์ ไม่กล้าเดินออกไปไกลจากจุดนัดพบมากนัก แต่ก็พบว่า เป็นสวนที่สวยงามมาก มีทั้งแปลงดอกไม้ สระน้ำ น้ำพุ ประติมากรรมสำริด แอ่งน้ำ ลดหลั่นกัน ภายในแอ่งน้ำเป็นสวนน้ำตกแต่งด้วยประติมากรรม จากการอ่านจากหนังสือประวัติศาสตร์เก็บตกจากยุโรป ของ ดร.ธิดา สารธา พบว่า อุทยานแวร์ซายส์นี้เป็นสวนตกแต่งรุ่นเก่า ออกแบบโดยเลอโนครในคริสต์ศตวรรษที่ 17 เนื้อที่ประมาณ 250 เฮกเตอร์ มีสระน้ำทั้งหมดถึง 22 สระ พื้นที่ทั้งหมดล้อมรอบด้วยคลองยาวกว่า 1 ไมล์ กว้างกว่า 200 ฟุต สนามหญ้ายาว 1,100 ฟุต กว้าง 210 ฟุต สวยเหมือนพรมนุ่ม ผู้เขียนไม่มีเวลาเดินดูทั่วถึงได้ เพราะถึงเวลานัดเข้าชมภายในพระราชวังแวร์ซายส์แล้ว

มักคุเทศก์ที่พาเข้าชมภายในพระราชวังเป็นคนลาว อพยพมาอยู่กรุงปารีส พูดภาษาไทยได้คล่องแคล่วมาก การเข้าชมต้องเข้าคิวกันเดินเข้าไป และมีคนเต็มแต่ละห้อง มีมักคุเทศก์บรรยายเป็นกลุ่มๆ ห้องที่เปิดให้ชมมีเพียง 20 ห้องเท่านั้น ทั้งๆ ที่พระราชวังแวร์ซายส์มีห้องทั้งหมดประมาณ 500 ห้อง ห้องที่สวยงามมาก คือ ห้องพระโรงเก่า กว้างขวางมาก และห้องบรรทมของพระเจ้าหลุยส์ สำหรับห้องพระโรงเท่านั้น กล่าวกันว่า เจ้าพระยาโกษาปานจากกรุงศรีอยุธยา ประเทศไทยได้เข้าเฝ้าพระเจ้าหลุยส์ ณ ห้องพระโรงนี้ และยังเป็นสถานที่ที่ทำพิธีลงนามในสัญญาสงบศึกในสงครามโลกครั้งที่ 1 อีกด้วย ภาพเขียนสีน้ำมันที่ผู้เขียนได้ชมแล้วรู้สึกว่าได้ชีวิตชีวามาก คือ ภาพนโปเลียนกำลังสถาปนาตนเองเป็นกษัตริย์ และยกทัพไปทำสงคราม เป็นภาพขนาดใหญ่มาก บางภาพทราบว่าลอกมาจากภาพเขียนในพิพิธภัณฑสถานลูฟว์ แต่ก็กลลอกได้เหมือนมากกระมัง จึงดูไม่ออกว่าเป็นภาพจริงหรือลอกมา นอกจากนี้ยังมีประติมากรรมสลักหินอ่อนแบบเหมือนจริง ซึ่งสลักได้เหมือนจริงมาก มักคุเทศก์พาชมห้องต่างๆ เพียง 20 ห้อง ใช้เวลาชั่วโมงเศษ กลับออกมาเมื่อเวลา 15.40 น.

ผู้เขียนยังคิดถึงพระราชวังแวร์ซายส์มาก จึงได้ศึกษาเพิ่มเติม พบว่าพระราชวังแวร์ซายส์สร้างขึ้นโดยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 เมื่อปลายคริสต์ศตวรรษที่ 16 ใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 31 ปี มีคนงานก่อสร้างราว 35,000 คน มีชื่อเสียงในด้านความฟุ่มเฟือย เพราะใช้หินอ่อนสร้างถึง 60 ชนิด ใช้ทองคำหลายสีหลายชนิด ที่เป็นเช่นนี้เพราะทองคำขุดมาจากหลายหลุมด้วยกัน แต่ละหลุมมีสีต่างกัน พื้นที่ของพระราชวังทั้งหมดมากถึง 11.1 ตารางกิโลเมตร ส่วนที่เป็นอาคาร 110,000 ตารางเมตร นอกนั้นเป็นอุทยานบริเวณพระราชวังตั้งอยู่บนเนินสูง มองเห็นทิวทัศน์ของกรุงปารีสได้ อาคารของพระราชวังประกอบด้วยคานักเอก และคานักเหนือใต้ แบ่งเป็นห้องต่างๆ ประมาณ 500 ห้อง แต่ละห้องงามวิจิตรพิสดาร มีทั้งประติมากรรมรูปปั้น รูปแกะสลักภาพสีน้ำมัน และโบราณวัตถุล้ำค่ามากมาย สำหรับห้องที่มีลักษณะพิเศษสุด คือ ห้องกระจก ซึ่งเป็นห้องพระโรงเก่า มีขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 72 เมตร และสูง 13 เมตร ด้านที่ติดสวนดอกไม้มีหน้าต่างโค้ง 17 บาน ด้านตรงกันข้ามกับหน้าต่างมีกระจกฝังกับผนัง 17 บาน แต่ละบานใช้กระจกแผ่นเล็กๆ ถึง 400 แผ่นมาประกอบกันเข้า บนเพดานเป็นภาพเขียนสีน้ำมันขนาดยักษ์สวยงามมาก กล่าวกันว่า พระราชวังแวร์ซายส์นี้เป็นพระราชวังที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป และเป็นต้นแบบของพระราชวังอีกหลายแห่งด้วยกัน

เมื่อได้ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมเช่นนี้แล้ว จึงอยากจะไปชมพระราชวังแวร์ซายส์อีกครั้ง เสียขายที่ไม่ได้ศึกษาไปก่อน

เมื่อออกจากพระราชวังแวร์ซายส์แล้ว พวกเราได้กลับเข้ากรุงปารีส เพื่อไปซื้อของอีก รถบัสแล่นผ่านไปตามถนนเลียบบแม่น้ำแซนด์ ได้เห็นทิวทัศน์ของอาคารสถาปัตยกรรมเก่าแก่ริมแม่น้ำแซนด์ตอนกลางวันอีกครั้งหนึ่ง ผ่านอุโมงค์ตามสี่แยกหลายแห่ง มัคคุเทศก์พาไปซื้อของที่ร้าน BENLUX ซึ่งขายสินค้าปลอดภาษีสำหรับชาวต่างประเทศ มีป้ายบอกไว้ชัดเจนเลยว่า ชั้น 1 สำหรับคนไทยและเกาหลี มัคคุเทศก์ให้เวลาซื้อของจนถึง 18.00 น. ตรง เมื่อถึงเวลารถบัสจะมาแวะรับ และรีบออกทันที เพราะรถติดมาก เป็น

ถนนทางเดียวและห้ามจอดด้วย เมื่อจอดรับคนแล้วต้องออกทันที อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่ามีเวลาถึงชั่วโมงเศษ จึงข้ามถนนไปชมพระราชวังลูฟว์ ซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับร้าน BENLUX นั่นเอง

พระราชวังและพิพิธภัณฑ์ลูฟว์

สำหรับพระราชวังลูฟว์นี้เคยเป็นที่ประทับของพระราชวงศ์แต่ละสมัย ในสมัยปฏิวัติของชนชั้นกลางได้เปลี่ยนเป็นพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ซึ่งทำเป็นห้องใต้ดิน ต้องใช้เวลาเดินชมถึง 3 วัน จึงจะทั่วถึง มีพื้นที่ทั้งหมดถึง 450,000 ตารางเมตร เนื่องจากมีเวลาเพียงชั่วโมงเศษ ผู้เขียนจึงทำได้เพียงถ่ายรูปพระราชวังลูฟว์ไว้ แล้วลงไปยังห้องใต้ดินช่วงที่เป็นทางเข้าพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ซึ่งมีสินค้าประเภทของชำร่วย ภาพถ่าย ภาพเขียนขายมากมายหลายร้าน และมีรูปจำลองของพระราชวังลูฟว์ตั้งไว้ให้ชมด้วย ผู้เขียนเดินไปถึงพีระมิดกระจก ซึ่งสร้างโผล่ขึ้นไปกลางสนามหน้าพระราชวังลูฟว์ มีบันไดเลื่อนขึ้นไปถึงระดับพื้นดินได้ ได้เห็นพีระมิดกระจก สร้างเป็นรูปพีระมิดกระจกทั้งหมด เป็นสถาปัตยกรรมสมัยใหม่อยู่ท่ามกลางพระราชวังลูฟว์ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมแบบเก่า จึงแปลกไปจากอาคารอื่นๆ ทราบว่าเมื่อเริ่มสร้างพีระมิดกระจกนี้ ชาวฝรั่งเศสที่อนุรักษ์นิยมต่อต้านกันมาก แต่ก็สร้างได้สำเร็จ ไม่ทราบว่าผู้สร้างมีความคิดอย่างไรจึงได้สร้างสิ่งก่อสร้างที่เป็นแกะดำเช่นนี้

ผู้เขียนเดินกลับมาทางห้องใต้ดิน ซึ่งเป็นทางเดียวกับขาไป มีผู้คนเดินไปเดินมากันมากมาย บางคนคงมาเดินดูสินค้า ช้อสินค้า ดื่มเครื่องดื่มรับประทานอาหาร ซึ่งมีพร้อมทุกอย่าง บางคนเตรียมเข้าชมพิพิธภัณฑ์ บางคนเพิ่งออกมาจากพิพิธภัณฑ์ เสียดยที่ผู้เขียนไม่มีโอกาสเข้าชมพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ซึ่งมีทั้งงานประติมากรรม จิตรกรรม และโบราณวัตถุมากกว่า 400,000 ชนิด กล่าวกันว่า นโปเลียนยกทัพไปตีเมืองใดได้ก็จะนำผลงานชิ้นเอกในเมืองนั้นมาไว้ที่พิพิธภัณฑ์นี้ เช่น ภาพโมนาลิซ่า ของลีโอนาร์โด ดา วินชี ก็อยู่ในพิพิธภัณฑ์นี้ ทราบจากมัคคุเทศก์คนไทยที่ไปศึกษาอยู่ในกรุงปารีสเล่าให้ฟังว่า ภาพโมนาลิซ่าเคยหายไปอยู่ถึงอิตาลี คนที่ขโมยไปเป็นจิตรกรที่สามารถเขียน

พระราชวังลูฟว์ กรุงปารีส

ภาพโมนาลิซ่าชิ้นใหม่ และเหมือนภาพจริงมาก ได้หลบอยู่ช่วงวันเสาร์-วันอาทิตย์ แล้วเปลี่ยนภาพที่เขียนใหม่แทนไว้ กว่าจะทราบความจริงก็ผ่านไปหลายวัน ผลสุดท้ายก็นำคืนมาได้ ยิ่งไปกว่านั้น ชาวอเมริกันต้องการนำภาพโมนาลิซ่าไปแสดงที่อเมริกาเมื่อ 60 ปีที่แล้ว ต้องมัดจำพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ไว้ถึง 100 ล้านดอลลาร์

รูปจำลองพระราชวังลูฟร์ จะเห็นพีระมิดกระฉก อยู่ท่ามกลางพระราชวังลูฟร์

พระราชวังลูฟร์ จะเห็นพีระมิดกระฉก กลางพระราชวัง

อีกมุมหนึ่งของพระราชวังลูฟว์ มีถนนรถยนต์ผ่านไปได้

นอกจากภาพโมนาลิซ่าแล้ว ทราบว่ายังมีภาพเขียนของลีโอนาร์โด ดา วินชี อีกหลายภาพ และภาพเขียนของจิตรกรที่มีชื่อเสียงอีกมากมาย เมื่อไม่ได้เข้าชมก็ต้องรีบกลับมาที่ร้าน BENLUX เกรงว่าจะไม่ทันเวลานัดขึ้นรถ แต่ก็ยังมีเวลาเดินดูสินค้าในร้าน ซึ่งพวกเราส่วนใหญ่กำลังเลือกซื้อกันอยู่ มีทั้งนาฬิกา น้ำหอม และเครื่องสำอาง และอื่นๆ เมื่อถึงเวลานัด รถบัสก็มารับตรงเวลา มีชาวต่างประเทศรอขึ้นรถแบบพวกเราเป็นจำนวนมาก มีเพื่อนๆ มาไม่ทันขึ้นรถอีก 8 คน รถต้องวนกลับมารับใหม่เป็นครั้งที่สอง

อาหารไทยที่ปารีส

จากที่นี่พวกเราไปรับประทานอาหารเย็น ซึ่งเป็นอาหารไทยที่ร้านอาหารไทย-เวียดนาม ซึ่งตั้งอยู่ในย่านไชน่าทาวน์ มีคนไทยเป็นเจ้าของร้านอาหารมีเนื้อไม้แกงไก่ใส่หน่อไม้ คัมข่าหามู ไข่เจียว และปลาทอด พวกเราไม่ได้รับประทานอาหารไทยมาหลายวันจึงอร่อยเป็นพิเศษ เจ้าของร้านบอกว่าเครื่องปรุงบางอย่างต้องส่งมาจากเมืองไทย เช่น ตะไคร้ มะกรูด และข้าว

เป็นต้น มีคนไทยมารับประทานแทบทุกวัน จากนั้นก็กลับโรงแรม เพื่อนๆ บางคนขอกลับเอง บอกว่าจะขึ้นรถไฟใต้ดินกลับ ผู้เขียนได้รับคำชวนเหมือนกัน แต่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการเที่ยวทั้งวัน จึงไม่ได้ไปด้วย คิดว่าพรุ่งนี้เช้าจะออกจากโรงแรมเดินเล่นไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน ซึ่งดูจากแผนที่แล้วไม่ไกลจากโรงแรมมากนัก

ระบำเปลือยออก

เมื่อถึงโรงแรมก็ได้พักผ่อน แต่เพื่อนๆ บางคนให้หมักकुเทศก์พาไปชมระบำเปลือยออก ที่มีชื่อเสียงของฝรั่งเศส โดยทุกคนต้องแต่งกายแบบสุภาพชน คือ ผู้ชายต้องแต่งชุดสากลผูกเนกไท ผู้หญิงแต่งชุดไปงานราตรี เพื่อนๆ มาเล่าให้ฟังภายหลังว่า ระบำแต่ละชุดสวยงามมาก และมีการแสดงวิทยาศาสตร์ลับกายกรรมด้วย ผู้เขียนฟังแล้วก็นึกเสียดายที่ไม่ได้ไปชม

กรุงปารีสยามเช้า

วันสุดท้ายในกรุงปารีส พวกเราจะเดินทางต่อไปยังกรุงเอเธนส์ เขานัดรับประทานอาหารเช้า 9.00 น. จะมีรถบัสมารับไปสนามบินเวลา 10.00 น.

ทางลงไปชานชาลา รถไฟใต้ดิน

ผู้เขียนรีบตื่นนอนแต่เช้าหน่อย คั้งใจจะออกไปเดินดูชีวิตของชาวฝรั่งเศสในตอนเช้า และจะไปให้ถึงสถานีรถไฟใต้ดินด้วย ดูจากแผนที่แล้วเห็นว่าไม่ไกลจากโรงแรมมากนัก แต่พอเดินจริงๆ ทำไปยังไม่ถึงสักที คิดว่าคงเกิน 1 กิโลเมตร พบชาวฝรั่งเศสเดินไปบนฟุตบาทมากพอสมควร รถยนต์บนท้องถนนยามเช้าไม่คิดมากนัก ที่น่าประทับใจคือ ชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งช่วยพาผู้เขียนเดินข้ามถนน เห็นเรายืนเก้ๆ กังๆ รอข้ามถนนอยู่ เนื่องจากรถยนต์ในฝรั่งเศสวิ่งทางขวามือ เราไม่คุ้นจึงดูซ้ายดูขวาอยู่นาน ไม่กล้าเดินข้ามนั่นเอง แต่ก็ไปจนถึงสถานีรถไฟใต้ดิน เดินลงไปแค่ชานชาลาที่ขายตั๋ว ไม่ทันเห็นรถไฟใต้ดินผ่านมา ก็ต้องรีบกลับโรงแรม

ลาก่อนกรุงปารีส

มีรถบัสมารับพวกเราไปยังสนามบินชาร์ลสเดอโกลล์ ใช้เวลาเพียง 20 นาที ก็ถึงสนามบิน แสดงว่าโรงแรมอยู่ไม่ไกลจากสนามบินมากนัก เสียเวลารอขึ้นเครื่องบินนานมากที่สุด ทั้งเช็คอินกระเป๋า ตรวจหนังสือเดินทาง แต่พวกเราใช้เวลาด้วยการชมสินค้าซึ่งมีอยู่มากมาย ล้วนแต่ราคาแพงๆ ทั้งนั้น แต่พวกเราหลายคนก็ซื้อกัน

จากกรุงปารีสสู่กรุงเอเธนส์

ผู้เขียนและคณะได้ออกเดินทางจากกรุงปารีสโดยสายการบินโอลิมปิกแอร์เวย์ เที่ยวบินที่ OA 202 ซึ่งเป็นเครื่องบินขนาดเล็ก นั่งได้ 102 คน เหมือนกับเครื่องบินเที่ยวไปจากกรุงเอเธนส์ถึงเมืองซุริก เครื่องบินเริ่มบินจากสนามบินชาร์ลสเดอโกลล์ กรุงปารีส เมื่อเวลา 14.03 น. หลายคนหลับคาหนังงัสนาธิ ขอให้ถึงกรุงเอเธนส์เร็วๆ ด้วย เพราะเที่ยวไปก็หวาดเสียวเที่ยวกลับก็เช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเราก็ถึงสนามบินกรุงเอเธนส์โดยสวัสดิภาพ เมื่อเวลา 17.56 น. (เวลาท้องถิ่น) ใช้เวลาบินเกือบ 3 ชั่วโมง มีรถบัสของสายการบิน OA มารับที่สนามบินเพื่อเข้าที่พักที่โรงแรมฟินิกซ์ ซึ่งเป็นโรงแรมอยู่ใกล้ชายทะเล พอมองเห็นทะเลได้ไม่ไกลนัก หลังจากเข้าห้องพักแล้วก็รับประทานอาหารเย็นเมื่อราว 2 ทุ่ม (แต่ก็ยังไม่มิดเช่นเคย) อาหาร

มือนี่เป็นอาหารของชาวกรีกโดยแท้ เริ่มด้วยน้ำซุบก้อน ตามด้วยข้าวไก่ทอด และสลัดผัก ซึ่งพวกเรา ก็พอทานได้

ส่วนเช้าวันรุ่งขึ้น อาหารเช้ามี ขนมปัง เนย ไข่ต้ม ไส้กรอก และกาแฟ รับประทานอาหารเช้าแล้วมีรถบัสคันเดียวกับวันวานพาชมกรุงเอเธนส์ มี มัคคุเทศก์สาวใหญ่ชาวกรีกเป็นผู้พาชม

แนะนำประเทศกรีซ

มัคคุเทศก์สาวเริ่มเล่าให้เรา รู้จักประเทศกรีซว่า ประเทศกรีซ เป็นประเทศที่เก่าแก่มาก มีพระมหากษัตริย์ที่เก่งกล้ามาก สามารถพิชิตดินแดนต่างๆ โกลไปถึงอียิปต์และอินเดีย คือ พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช ซึ่งพวกเราเคยรู้เคยเรียนมานานแล้ว ยิ่งไปกว่านี้ยังเป็นชาติที่ทำให้กำเนิดกีฬาโอลิมปิก ให้กำเนิดการปกครองแบบประชาธิปไตย และให้กำเนิดเทพนิยายปรัมปราเกี่ยวกับเทพเจ้าต่างๆ เช่น อพอลโล ซีอุส และเททีวีน่าส เป็นต้น นอกจากนั้นยังเป็นดินแดนแหล่งกำเนิดของนักปราชญ์คนสำคัญของโลก เช่น อริสโตเติล อาคีเมดิส และเพลโต เป็นต้น ศิลปกรรมของยุโรปทั้งสถาปัตยกรรมและประติมากรรมได้รับอิทธิพลมาจากกรีซด้วย อันที่จริงมัคคุเทศก์จากเมืองไทยน่าจะพาพวกเราชมกรุงเอเธนส์ก่อน จึงค่อยไปกรุงปารีส เพื่อให้เห็นศิลปกรรมของกรีกก่อน อันเป็นการกำเนิดของศิลปกรรมในกรุงปารีส

มัคคุเทศก์สาวเล่าต่อไปว่า ประเทศกรีซปัจจุบันมีเนื้อที่ประมาณ 51 ตารางไมล์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป มีอาณาเขตทางทิศเหนือติดต่อกับแอลบาเนีย ยูโกสลาเวีย และบัลแกเรีย ทิศใต้ติดทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทิศตะวันออกติดต่อกับตุรกีและทะเลอีเจียน ทิศตะวันตกติดทะเลไอโอเนียน ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบเป็นส่วนน้อย ชายฝั่งเป็นหิน มีเกาะมากมาย มีเนื้อที่ 1 ใน 5 ของเนื้อที่ทั้งหมดของประเทศ เกาะใหญ่ๆ คือ เกาะโรดส์ และเกาะครีต ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้วย ประชากรมีประมาณ 10 ล้านคน มีเชื้อสายของชนชาติกรีกเป็นส่วนใหญ่ และใช้ภาษากรีกเป็นภาษาราชการ การปกครองของกรีซเป็นระบอบสาธารณรัฐ

ชื่อเป็นทางการว่า สาธารณรัฐเฮลเลนิก มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และกรุงเอเธนส์เป็นเมืองหลวงมาแต่โบราณ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศกรีซปีหนึ่งมีมากกว่า 10 ล้านคน มากกว่าประชากรของกรีซเสียอีก ในกรุงเอเธนส์มีรถโดยสารไฟฟ้าด้วย แต่ไม่มีรถไฟ เพราะมีภูเขามาก ถ้าสร้างทางรถไฟจะลงทุนสูงมาก (กรีซเป็นชื่อประเทศ ส่วนกรีกเป็นชื่อของประชาชน)

ชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

จุดแรกที่พวกเราได้ชม คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ลักษณะของพิพิธภัณฑสถานเป็นอาคารที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ก็มีอิทธิพลของสถาปัตยกรรมโบราณคือ ใช้เสาแบบไอโอนิก เด่นสง่าอยู่ด้านหน้าของอาคารพิพิธภัณฑสถาน พวกเราได้เข้าชมโบราณวัตถุต่างๆ ภายในพิพิธภัณฑสถาน เสียหายที่เขาห้ามถ่ายภาพจึงไม่มีภาพของโบราณวัตถุมาให้ชม เนื่องจากกรีซเป็นประเทศที่เก่าแก่มาแต่โบราณ ทั้งยังมีนิยายปรัมปรามากมาย จึงมีประติมากรรมแกะสลักหินเป็นรูปเทพเจ้าทั้งแบบลอยตัวและแบบนูนสูง นอกจากนั้นยังมีเครื่องประดับทำด้วยทองคำสวยๆ ทั้งนั้น เครื่องปั้นดินเผาและอาวุธยุทโธปกรณ์ต่างๆ ด้านข้างของพิพิธภัณฑสถานมีประติมากรรมแกะสลักหินเป็นรูปเทพเจ้า ขนาดใหญ่มากมาย

หน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรุงเอเธนส์

Λευκή λήκυθος (λεπτομέρεια). 450-440 π.Χ.
White lekythos (detail). 450-440 B.C.

EON

748881

ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
NATIONAL ARCHAEOLOGICAL MUSEUM

ENTRANCE
TICKET

ΔΡΧ. 1.500
DRS. 1.500

ตัวเข้าชมพิพิธภัณฑ์ เป็นภาพเขียนของกรีกโบราณ

กษัตริย์กรีกองค์สุดท้ายและทหารกรีกโบราณ

ออกจากพิพิธภัณฑ์ชานแห่งชาติไปชมทหารรักษาการณ์ผลัดเปลี่ยนเวรกันหน้าพระราชวังเก่า ทหารรักษาการณ์แต่งตัวแบบทหารกรีกโบราณด้วย มีหมวกคลุมศีรษะชาวกรีกหนักท้องเทียวมาชมหลายกลุ่มด้วยกัน จึงดูหน้าพระราชวังเก่าคับคั่งไปด้วยนักท่องเที่ยว มองเข้าไปภายในพระราชวังเก่าพบว่า มีต้นไม้ร่มรื่นดีมาก ปัจจุบันกลายเป็นสวนสาธารณะไปแล้ว

เมื่อขึ้นรถบัสเดินทางต่อไป จึงถามมัคคุเทศก์ชาวกรีกว่า พระราชวังเก่านี้เป็นของพระมหากษัตริย์พระองค์ใด และประเทศกรีซล้มเลิกการมีพระมหากษัตริย์ตั้งแต่เมื่อใด จึงได้คำตอบว่า พระมหากษัตริย์ของประเทศกรีซองค์สุดท้ายที่เคยประทับในพระราชวังนี้ คือ พระเจ้าคอนสแตนตินที่ 2 ปัจจุบันประทับอยู่ ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เนื่องจากเมื่อ ค.ศ. 1967

ทหารรักษาการณ์ แต่งตัวแบบทหารกรีกโบราณ

(29 ปีมาแล้ว) ทหารบกได้ทำการปฏิวัติรัฐประหารสำเร็จ และพระเจ้าคอนสแตนตินที่ 2 พยายามโค่นล้มพวกทหารเช่นกัน แต่ไม่สำเร็จ จึงเสด็จไปประทับ ณ กรุงลอนดอนดังกล่าว คณะปฏิวัติได้ประกาศล้มเลิกการมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข พระราชวังที่พวกเราไปดูทหารรักษาการณ์ผลัดเปลี่ยนเวรกัน จึงกลายเป็นพระราชวังเก่า และสวนสาธารณะดังกล่าวแล้ว

มหาวิทยาลัยพาร์เธนอน

แห่งต่อไปที่พวกเราได้ชม คือ อโครโพลิส (ACROPOLIS) ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยพาร์เธนอน (PARTHENON) มัคคุเทศก์พาพวกเราเดินจากเชิงเขาไปตามบันได ซึ่งมีถึงยอดเขาอโครโพลิส เนื่องจากอโครโพลิสสร้างขึ้นบนยอดเขา ซึ่งสูงประมาณ 90 เมตร พวกเราเดินขึ้นไปตามบันไดก็เหนื่อยพอสมควร สำหรับความหมายของอโครโพลิส แปลว่า “เมืองบนที่สูง” เพราะตั้งอยู่บนเนินหินลูกหนึ่ง ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของภูเขาที่สำคัญที่สุดของกรุงเอเธนส์ กล่าวกันว่า การตั้งเมืองบนที่สูงเช่นนี้ เพราะเป็นชัยภูมิที่เหมาะสมในการป้องกันตัวเองของคนในสมัยโบราณ เนื่องจากคนที่อยู่บนที่สูงย่อม

Το Ξανθό Αγόρι. 480 π.Χ.
The Blond Boy. 480 B.C.

AKP

2949321

ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ACROPOLIS OF ATHENS

ENTRANCE
TICKET

ΔΡΧ. 1.500
DRS.

ตั๋วเข้าชมอโครโพลิส กรุงเอเธนส์ มีภาพประติมากรรมกรีกโบราณด้วย

อโครโพลิส

มหาวิหารพาร์เธนอน

ได้เปรียบศัตรูหรือข้าศึกที่มารุกรานและอยู่ในที่ต่ำกว่า ทั้งบนที่สูงนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติอยู่ใต้ดินด้วย จากหลักฐานทางโบราณคดีของกรีก พบว่า มีมนุษย์อาศัยอยู่บนเนินหินลูกนี้มาต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆ มิได้ขาด ไม่น้อยกว่า 7 พันปีมาแล้ว จะสังเกตเห็นอโครโพลิสเด่นสง่าอยู่กลางกรุงเอเธนส์ ผ่านไปทางใดของกรุงเอเธนส์ก็จะเห็น ทางรัฐบาลได้ออกกฎหมายห้ามสร้างตึกสูงมาแข่งความเด่นสง่าของอโครโพลิสด้วย

เมื่อพวกเราเดินขึ้นบันไดไปถึงจุดหมายปลายทางก็หายเหนื่อย เพราะได้พบกับความมหัศจรรย์ของสถาปัตยกรรมมากมายบนลานกว้างของอโครโพลิส โดยเฉพาะมหาวิหารพาร์เธนอน สูงใหญ่เด่นสง่ากว่าเพื่อน มีเสาแบบดอริกอยู่รอบด้าน อีกหลังหนึ่งคือ วิหารอเล็กเซียม นอกจากนั้นยังมีจากอาคารอีกหลายหลังล้วนแต่ใหญ่โตทั้งสิ้น ผู้เขียนเดินไปชมอีกด้านหนึ่งพบโรงละครโบราณ ซึ่งแกะสลักจากภูเขาเป็นอฒจันทร์รูปทรงโค้ง ทราบมาว่าสามารถเก็บเสียงได้ด้วย ปัจจุบันทางรัฐบาลกรีซใช้จัดงานเอเธนส์เฟสตีวัล

บนอโครโพลิส กลางกรุงเอเธนส์

วิหารอีกหลังหนึ่ง บนอโครโพลิส

โรงละครโบราณ บนอโครโพลิส

ทุกฤดูร้อน มีนักท่องเที่ยวถือโอกาสขึ้นไปชมอโครโปลิส และชมงานด้วยมากมายทุกฤดูร้อนทีเดียว

ผู้เขียนได้ศึกษาประวัติศาสตร์ของการสร้างวิหารและอาคารต่างๆ บนอโครโปลิสแล้ว พบว่า มีการสร้างวิหารครั้งแรก โดยผู้ปกครองพระราชของกรีซ ชื่อ พีซิสตราตุส (PEISISTRATUS) แต่ต่อมาได้ถูกเผาทำลายอย่างราบคาบ โดยพวกเปอร์เซียเมื่อประมาณห้าร้อยปีก่อนคริสตกาล ทั้งๆ ที่อยู่บนยอดเขายังถูกรุกรานและทำลายจนหมดสิ้น ต่อมาอีก 50 ปี โดยประมาณ เพอริเคลส (PERICLES) รัฐบุรุษของเอเธนส์ได้สร้างอโครโปลิสขึ้นใหม่ โดยมีพีเดียส (PHEIDIAS) ประติมากรชื่อดังคนหนึ่งเป็นที่ปรึกษา เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จึงอุทิศถวายให้แก่เทพีอะเธน่า ซึ่งตามเทพนิยายปรัมปราของกรีก ถือเป็นเทพีแห่งชัยชนะ และเป็นเทพีที่สถิตอยู่ในมหาวิหารพาร์เธนอน และชื่อของเทพีอะเธน่าได้กลายมาเป็นชื่อของกรุงเอเธนส์ แสดงว่ากรุงเอเธนส์มาจากชื่อของเทพีอะเธน่านี้เอง

บนอโครโปลิสมีนักท่องเที่ยวชาติต่างๆ เดินชมกันมากมาย เหมือนกับมิงาน ฉะนั้นบางคนก็ชมทิวทัศน์ของกรุงเอเธนส์ซึ่งชมได้รอบด้านทั้ง 4 ทิศทีเดียว แสดงว่ากรุงเอเธนส์มีอโครโปลิสเป็นศูนย์กลาง และอยู่กลางกรุงเอเธนส์อย่างเห็นได้ชัดเจน

ของที่ระลึกของกรีก

เมื่อพวกเราได้ชมกันจุใจแล้วก็ถึงเวลานัดหมายขึ้นรถบัส ผู้เขียนถือโอกาสรีบถ่ายภาพอโครโปลิสตรงที่จอดรถบัสเชิงเขาอีกครั้งหนึ่ง เห็นมหาวิหารพาร์เธนอนเด่นสง่ากว่าเพื่อนเช่นเคย จากนั้นมีकुเทศก์พาไปซื้อของที่ระลึก ซึ่งก็อยู่ไม่ไกลจากเชิงเขาเท่าไรนัก เดินไปก็ได้ มีร้านค้าอยู่หลายร้าน แต่ละร้านตั้งอยู่บนเชิงเขา ถนนก็ลดหลั่นตามเชิงเขา ของที่ระลึกมีทั้งเครื่องเงิน เครื่องหนัง ประเภทพวงกุญแจ และเครื่องประดับต่างๆ ซึ่งก็เหมือนกับทุกเมืองท่องเที่ยวที่มีของที่ระลึกขาย จะมีสัญลักษณ์ของเมืองนั้นๆ พวกเราที่ไปส่วนมากมักสนใจแต่จะซื้อของที่ระลึกกัน มีकुเทศก์รู้ประเด็นนี้ดี

จึงต้องจัดเวลาไว้สำหรับการซื้อของที่ระลึก บางครั้งก็ใช้เวลามากกว่าไปชมสถานที่สำคัญๆ

สังเกตเห็นร้านอาหารในกรุงปารีส บางร้านก็มีโต๊ะ เก้าอี้ ตั้งอยู่หน้าร้านหรือฟุตบาทเหมือนๆ กับที่เมืองลูเซินและกรุงปารีส แต่ไม่พบคนนั่งทานอาหารหรือดื่มกาแฟ อาจจะมีคอนเซ็นก็ได้ เมื่อได้เวลาพอสมควรแล้ว มักकुเทศก์ก็พากลับโรงแรม ผ่านกลางกรุงเอเธนส์อีกครั้ง มักकुเทศก์เล่าให้ฟังว่า ถึงแม้ประเทศกรีซไม่มีรถไฟเพราะมีภูเขามาก แต่ในกรุงเอเธนส์ก็มีรถไฟใต้ดินและรถโดยสารไฟฟ้าด้วย เท่าที่สังเกตเห็น รถยนต์ในกรุงเอเธนส์ก็ไม่ติดมากนัก แต่เขาก็ทันสมัยที่มีรถไฟใต้ดินและรถโดยสารไฟฟ้าแล้ว ผู้เขียนเห็นรถโดยสารไฟฟ้าแล่นผ่านไปมา แต่ไม่เห็นรถไฟใต้ดิน อาจจะเป็นเพราะอยู่ใต้ดินกระมัง ผ่านย่านตลาดนัด ซึ่งมีสี่ปดาห้ละ 1 วัน คือ เช้าวันเสาร์ และสังเกตเห็นตามอาคารบ้านเรือนมีเสาโทรทัศน์อยู่ทั่วไปด้วย แต่ไม่มีตึกสูง ผิดกับกรุงเทพมหานครของเรา เพราะรัฐบาลของเขาไม่ให้สร้างตึกสูง เนื่องจากจะบังอโครโปลิส หรือแข่งความสง่างามของอโครโปลิส เรื่องนี้กรุงเทพมหานครของเราไม่มีผู้เกี่ยวข้องสนใจ เราจึงพบตึกสูงๆ มากมาย สูงกว่าวัดพระศรีรัตนศาสดาราม และวัดอื่นๆ อีกหลายวัด บางวัดหาทางเข้าวัดยากมากด้วยซ้ำ

พวกเราได้ชมกรุงเอเธนส์เพียงครึ่งวัน ก็ต้องกลับโรงแรมเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน และเก็บข้าวของเตรียมเดินทางกลับกรุงเทพมหานคร อันที่จริงประเทศกรีซมีสถานที่ที่ควรชมอีกมากมาย ถ้าหากอยู่สัก 2-3 คืน อาจจะไปชมวิหารของเทพีอะเธน่าที่เกาะเอจีน่าและเกาะโปโรส ก็มีโบราณสถานที่เก่าแก่อีกด้วย โดยมีเรือยอร์ชพาไปชมได้ ในวันเดียวไปกลับได้ทัน นอกจากนี้ยังมีวิหารเทพเจ้าพอลโล่ ซึ่งมีอยู่ทั่วไปหลายแห่งหลายเมือง เช่น เมืองเดลฟี โรงละครกลางแจ้งจุคนได้ 14,000 ที่นั่ง นับว่าใหญ่โตมากทีเดียว สุสานกษัตริย์อาณาจักรไมเซน และสนามกีฬาโอลิมปิกแห่งแรกของโลกบนยอดเขาโอลิมปัส แคว้นโอลิมเปีย ทางฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของกรีซ เป็นต้น

ถนนกลางกรุงเอเธนส์ จะเห็นรถโดยสารไฟฟ้าด้วย

แต่พวกเราก็ได้สัมผัสกรุงเอเธนส์เท่าที่ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อกลับถึงโรงแรมที่พัก ก็รับประทานอาหารกลางวันของกรีกอีกเช่นเคย มื้อกลางวันนี้มีเส้นหมี่ ข้าว เนื้อคูน ซึ่งมีรสเลี่ยนๆ เมื่อหิวก็ทานได้ จากนั้นให้เราได้พักผ่อนและเก็บข้าวของลงกระเป๋า เพราะต้องใช้เวลาพอสมควร เนื่องจากมีของมากขึ้น เพราะผ่านมาสยามเมืองสามประเทศแล้ว

ลาก่อนกรุงเอเธนส์

มีรถบัสมารับที่โรงแรมเมื่อเวลา 17.30 น. เพื่อไปสนามบินกรุงเอเธนส์ จนกระทั่งเวลา 19.20 น. จึงขึ้นรถรับส่งไปขึ้นเครื่องบิน เนื่องจากที่สนามบินกรุงเอเธนส์ยังล้าสมัยกว่าสนามบินดอนเมืองของเรา คือ ไม่มีวงช้างเชื่อมจากห้องพักไปยังเครื่องบิน ดังนั้นจึงต้องขึ้นรถรับส่งไปยังเครื่องบิน เครื่องบินเริ่มบินเมื่อเวลา 20.50 น. ซึ่งยังไม่มืดเช่นเคย รับประทานอาหารเช้าบนเครื่องบิน รุ่งเช้าก็รับประทานอาหารเช้าบนเครื่องบินอีกมื้อหนึ่งถึงสนามบินดอนเมืองโดยสวัสดิภาพเมื่อเวลา 11.00 น. เมื่อตอนออกจากกรุงเอเธนส์เวลา 20.50 น. นั้น เมืองไทยก็ 6 ทุ่ม 50 นาทีแล้ว ใช้เวลาบินประมาณ 10 ชั่วโมง ถึงสนามบินดอนเมืองเมื่อเวลา 11.00 น.เศษ จากนั้นพวกเราก็แยกย้ายกันกลับบ้าน